

at få forkastet et forslag for dermed at presse flere til at komme og stemme.

Jeg kunne godt tænke mig at få undersøgt, hvad resultatet af den lovændring har været, hvorvidt det har fået flere til at stemme, eller det ikke har fået flere til at stemme.

Vi er bekymrede for både det passive diktatur, som hr. Ole Vagn Christensen var inde på, og det mindretalsdiktatur, som ligger i bemærkningerne til lovforslaget fra hr. Ole M. Nielsen. Det er et paradoks, ligesom der er så mange andre paradokser i det her.

Fra Venstres side er indstillingen, at vi ønsker flest muligt til at komme frem og stemme til overenskomstafstemningerne, og det vil vi arbejde for med de muligheder, der måtte være.

Der er nogle spørgsmål, som vi gerne vil have undersøgt i udvalget, og hvis vi finder en løsning, der giver en højere stemmedeltagelse, så ønsker vi at deltage.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil da gerne spørge Venstres ordfører, om den mest effektive metode til at få flest muligt til at engagere sig i en forhandlingssituation og en urafstemningssituation ikke er, at man helt fjerner begrænsningerne, sådan at det afgørende er antal afgivne stemmer, for så vil begge parter have en lige stor interesse i at møde frem og deltage i debatten og i afstemningen. Er det ikke den måde, man fremmer den mest aktive form for demokrati på?

Så spørgsmålet er: Vil Venstre være med til at fjerne 25 pct.-grænsen, sådan at det bliver lige for begge parter?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg er sikker på, at det ville gøre, at de deltagende stemmer ville få størst mulig indflydelse, men jeg er ikke sikker på, at det også ville være det mest effektive for samfundet. Derfor er svaret nej.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Når hr. Ole M. Nielsen fra Kristeligt Folkeparti fremsætter forslag på arbejdsmarkedsområdet, så gør vi altid det i Det Konservative Folkeparti, at vi læser det omhyggeligt og lytter med stor interesse til de synspunkter, der kommer frem, alt sammen ud fra en positiv indstilling til Kristeligt Folkeparti. Men indimellem skilles vandene, og det kommer de til på det område,

der er til diskussion her, nemlig lovforslag nr. L 55.

Der er en argumentation for forslaget fra Kristeligt Folkepartis side, som jeg ikke ganske kan afvise rimeligheden af. Det ser jo ud, som om storkonflikten i marts 1998 ikke var blevet til noget, hvis man havde beholdt de gamle afstemningsregler, som Kristeligt Folkeparti jo foreslår at man vender tilbage til.

Der er nogle mystiske forhold lige omkring det, at der er 40 pct. af de stemmeberettigede, der afgiver stemme, hvor man kan komme ud for nogle lidt pudsige forhold med hensyn til, om det bliver til et ja, eller det bliver til et nej. Jeg erkender også, at dér har Kristeligt Folkeparti et argument.

Når jeg alligevel på Det Konservative Folkepartis vegne må afvise forslaget, så er det ud fra en opfattelse af, at det, vi diskuterer her, jo er parternes egne, interne spilleregler, som vi så lovgivningsmæssigt må tage op her i Folketinget. Da parterne, LO og DA, for nogle år siden bad om at få afstemningsreglerne ændret, støttede vi det ud fra det synspunkt, at det er deres egne, interne regler, vi så blot skal have ophøjet til lov her i Folketinget.

Derfor ville vi være dybt bekymrede over på eget initiativ at vende tilbage til de gamle regler – uanset hvor gode synspunkter man måtte have for at gøre det – når det ikke sker på baggrund af en opfordring fra parterne.

Det er vores argument for, at vi naturligvis med stor beklagelse må afvise Kristeligt Folkepartis forslag, men det er vi altså nødt til at gøre.

Ole Sohn (SF):

Den stilling, som SF har til lovforslaget, fremgik måske af mit lidt ledende spørgsmål til Venstres ordfører. Vi kan ikke støtte det, og det kan vi ikke ud fra, at vi mener, at demokratiet også på arbejdsmarkedet skal være så aktivt som muligt, og der er ingen tvivl om, at genindføres 35 pct.-reglen, vil det være med til at svække demokratiet.

Jeg kan illustrere det med et par eksempler fra mit tidligere liv som fagforeningsformand, hvor det typisk var sådan, at de, der stemte, stort set alle var dem, der stemte imod et forslag, mens de, der ville stemme for, spurgte: »Hvorfor skal vi møde frem, når vi er sikre på, at det alligevel ikke kan forkastes? Der skal så stor en procentdel af de stemmeberettigede til, at det er fuldstændig urealistisk at få det forka-